

Îmi ninge

Ștefan Doroftei Doimneanu

Cu ghiare de crivăț și noapte
Îmi zgârie vântul fereastra,
Petale de umbre necoapte
Mi-acoperă crinul și glastra.

Tăcerea e plină de duhuri
Ce latră la cer fără voie,
Visările-mi mor prin văzduhuri
Și-n timpul ce mă încovoie.

Un fulg de zăpadă sucombă
În ochii-mi cu țurțuri pe gene,
O floare de jar ca o bombă
Se plimbă nestinsă prin vene.

Blesteme desprinse din iaduri
Aleargă prin gânduri de sticlă,
Se-nfige durerea în ziduri
Și crapă în ofuri prin pâclă.

Îmi ninge cu doruri pe pernă
Îmi ninge cu focuri în sânge,
Îmi ninge pe visul în bernă,
Îmi ninge-n iubirea ce plânge.

Rafale de viscol în viscol
Strabat întrebările vaste,
Pe vârf de troiene, ridicol
Se plimbă fantome nefaste.

02.01.2019